

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 20/22
V Lucemburku dne 2. února 2022

Rozsudek ve věci T-799/17
Scania a další v. Komise

Tribunál zamítl žalobu společnosti Scania a potvrdil pokutu ve výši 880,52 milionu eur uloženou Komisí za její účast na kartelové dohodě mezi výrobci nákladních vozidel

Tribunál poskytl objasnění týkající se jednak legality „hybridního“ postupu spojovacího postup při narovnání a řádné správní řízení v oblasti kartelových dohod a jednak pojmu „jediné a trvajících protiprávní jednání“

Rozhodnutím ze dne 27. září 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“)¹ Evropská komise konstatovala, že společnosti Scania AB, Scania CV AB a Scania Deutschland GmbH, tři subjekty skupiny Scania, působící v oblasti výroby a prodeje těžkých nákladních vozidel určených k dopravě na dlouhé vzdálenosti (dále jen společně „společnost Scania“), porušily pravidla unijního práva zakazující kartelové dohody² tím, že se od ledna 1997 do ledna 2011 podílely se svými konkurenty na koluzivních ujednáních s cílem omezit hospodářskou soutěž na trhu se středními a těžkými nákladními vozidly v Evropském hospodářském prostoru (EHP). Komise uložila společnosti Scania pokutu ve výši 880 523 000 eur.

Napadené rozhodnutí bylo přijato na základě tzv. „hybridního“ postupu spojovacího postup při narovnání³ a řádné správní řízení v oblasti kartelových dohod.

V projednávaném případě každý podnik, jemuž bylo určeno oznámení námitek, včetně společnosti Scania, potvrdil Komisi svou ochotu vést jednání o narovnání. Společnost Scania se však v návaznosti na jednání s Komisí rozhodla od uvedeného postupu odstoupit. Komise tak přijala rozhodnutí o narovnání ve vztahu k podnikům, které podaly formální žádost v tomto smyslu⁴, a pokračovala v šetření týkajícím se společnosti Scania.

Rozsudkem ze dne 2. února 2022 **Tribunál zamítl žalobu podanou společností Scania** znějící na zrušení napadeného rozhodnutí, přičemž poskytl objasnění týkající se legality „hybridního“ postupu v oblasti kartelových dohod a pojmu „jediné a trvajících protiprávní jednání“.

Závěry Tribunálu

Pokud jde o legalitu „hybridního“ postupu použitého Komisí, Tribunál nejprve poznamenal, že na rozdíl od toho, co uvedla společnost Scania, rozhodnutí Komise použít takový postup samo o sobě nepředstavuje porušení zásady presumpce nevinny, práva na obhajobu nebo povinnosti nestrannosti. Ustanovení upravující postup při narovnání totiž nebrání možnosti, aby Komise použila takový postup v rámci uplatnění článku 101 SFEU. Navíc podle judikatury **má Komise v rámci takových postupů právo přijmout nejprve rozhodnutí o narovnání a následně**

¹ Rozhodnutí Komise C(2017) 6467 final ze dne 27. září 2017 týkající se řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) (věc AT.39824 – Nákladní vozidla).

² Článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP.

³ Tento postup je upraven článkem 10a nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81). Umožňuje účastníkům kartelových dohod uznat jejich odpovědnost a výměnou za to získat snížení výše uložené pokuty.

⁴ Rozhodnutí C(2016) 4673 final týkající se řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39824 – Nákladní vozidla). Toto rozhodnutí bylo přijato na základě článku 7 a čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

rozhodnutí v návaznosti na řádné řízení za podmínky, že zajistí dodržování výše uvedených zásad a práv.

Tribunál však zkoumal, zda Komise za okolností projednávané věci uvedené zásady dodržela.

Pokud jde o vytykanou skutečnost vycházející z porušení zásady presumpce nevinny, společnost Scania uvedla, že rozhodnutí o narovnání vymezilo konečné stanovisko Komise, pokud jde o tytéž skutky, jako jsou skutky uvedené v oznámení námitek, a na základě týchž důkazů použitých v napadeném rozhodnutí dospěla k závěru, že tyto skutky, kterých se společnost Scania rovněž účastnila, zakládají protiprávní jednání.

V tomto ohledu Tribunál zaprvé poznamenal, že žádná část odůvodnění rozhodnutí o narovnání, vykládaného jako celek, ve světle zvláštních okolností, za kterých bylo toto rozhodnutí přijato, nemohla být chápána jako předčasné vyjádření odpovědnosti společnosti Scania.

Zadruhé Tribunál objasnil, že skutečnost, že příjemci rozhodnutí o narovnání uznají svou odpovědnost, nemůže vést k implicitnímu uznání odpovědnosti podniku, který se rozhodl od uvedeného postupu odstoupit, z důvodu jeho případné účasti na týchž skutcích, které byly v rozhodnutí o narovnání považovány za protiprávní. V rámci řádného správního řízení, které následuje po přijetí takového rozhodnutí, se totiž dotýčný podnik a Komise nacházejí ve vztahu k postupu při narovnání v situaci zvané „tabula rasa“, kdy odpovědnost musí být ještě určena.

Komise je tak vázána jednak pouze oznámením námitek a jednak je povinna spis přezkoumat s ohledem na všechny relevantní okolnosti, včetně všech informací a argumentů, které dotčený podnik uplatnil v rámci výkonu svého práva být vyslechnut. V důsledku toho právní kvalifikace skutkového stavu provedená Komisí ve vztahu ke stranám narovnání sama o sobě nepředpokládá, že Komise stejnou právní kvalifikaci skutkového stavu nezbytně použila ve vztahu k podniku, který od takového postupu odstoupil. V tomto rámci žádná skutečnost Komisi nebrání v tom, aby se v obou rozhodnutích hybridního postupu opřela o společné důkazy.

S ohledem na tyto úvahy a s ohledem na skutečnost, že společnost Scania nezpochybnila, že měla možnost předložit všechny důkazy směřující ke zpochybnění skutkových okolností a důkazů, ze kterých Komise vycházela v rámci řádného správního řízení, včetně důkazů připojených ke spisu po oznámení námitek, **Tribunál v projednávané věci vyloučil existenci porušení zásady presumpce nevinny.**

Pokud jde o vytykanou skutečnost vycházející z porušení práva na obhajobu, Tribunál uvedl, že v rozhodnutí o narovnání Komise nikterak nepředjímala odpovědnost společnosti Scania za protiprávní jednání. V důsledku toho **nemohlo ze skutečnosti, že nebyla v rámci tohoto řízení vyslechnuta, vyplývat žádné porušení jejího práva na obhajobu.**

Pokud jde o vytykanou skutečnost vycházející z porušení zásady nestrannosti, Tribunál konstatoval, že společnost Scania neprokázala, že Komise v průběhu šetření neposkytla veškeré záruky k vyloučení veškerých legitimních pochybností, pokud jde o její nestrannost při přezkumu věci. Když Komise zkoumá v rámci řádného řízení důkazy předložené účastníky, kteří se rozhodli nepřistoupit k narovnání, není totiž nijak vázána skutkovými zjištěními a právními kvalifikacemi, které použila v rozhodnutí o narovnání. Mimoto jelikož zásadou, která platí v unijním právu, je zásada volného hodnocení důkazů a Komise má prostor pro uvážení, pokud jde o účelnost přijetí vyšetřovacích opatření, **se nejeví, že její odmítnutí přijmout nová vyšetřovací opatření je v rozporu se zásadou nestrannosti, jelikož nebylo prokázáno, že neexistence takových opatření je důsledkem zaujatosti Komise.**

Pokud jde o **pojem „jediné a trvajícím protiprávní jednání“**, Tribunál zkoumal podmínky týkající se existence takového protiprávního jednání v projednávaném případě a jeho přičitatelnosti společnosti Scania.

Pokud jde o konstatování existence jediného a trvajícím protiprávního jednání, Tribunál připomněl, že na rozdíl od toho, co tvrdila společnost Scania, takové konstatování nezbytně nepředpokládá

prokázání několika protiprávních jednání, z nichž každé spadá pod článek 101 SFEU, ale prokázání toho, že jednotlivá zjištěná jednání jsou součástí celkového plánu, který směřuje k uskutečnění jediného protisoutěžního cíle.

V projednávaném případě Tribunál konstatoval, že Komise právně dostačujícím způsobem prokázala, že koluzivní kontakty, ke kterým došlo v čase na různých úrovních, zejména na úrovni řídicích orgánů v letech 1997 až 2004, na nižší úrovni ústředí v letech 2000 až 2008 a na německé úrovni v letech 2004 až 2011, posuzované jako celek, byly součástí celkového plánu směřujícího k uskutečnění jediného protisoutěžního cíle spočívajícího v omezení hospodářské soutěže na trhu se středními a těžkými nákladními vozidly v EHP.

Existence vazeb mezi těmito třemi úrovněmi koluzivních kontaktů konkrétně vyplývala ze skutečnosti, že účastníky schůzek byli vždy zaměstnanci týchž podniků, že se schůzky konané na různých úrovních časově překrývaly a že existovaly kontakty mezi zaměstnanci na nižší úrovni příslušných ústředí účastníků kartelové dohody a zaměstnanci na německé úrovni. Kromě toho povaha sdílených informací, zúčastněné podniky, dotčené cíle a výrobky zůstaly po celou dobu trvání protiprávního jednání stejné. I když byly koluzivní kontakty na úrovni řídicích orgánů v září 2004 přerušeny, tatáž kartelová dohoda, která měla stejný obsah a stejný rozsah, tedy pokračovala po tomto datu s jediným rozdílem, že zapojení zaměstnanci patřili k odlišným organizačním úrovním v rámci zúčastněných podniků, a nikoli k úrovni řídicích orgánů.

V tomto kontextu údajná skutečnost, že zaměstnanci společnosti Scania na německé úrovni nevěděli, že byli zapojeni do pokračování praktik, ke kterým docházelo na ostatních dvou úrovních, nebo že zaměstnanci společnosti Scania účastníci se schůzek na úrovni nižších orgánů ústředí nevěděli o schůzkách na úrovni řídicích orgánů, neměla význam pro konstatování existence celkového plánu. Povědomí o existenci takového plánu totiž musí být posuzováno na úrovni zúčastněných podniků, a nikoli na úrovni jejich zaměstnanců.

Pokud jde o přičitatelnost protiprávního jednání, Tribunál uvedl, že obdobně je třeba posoudit rovněž na úrovni podniku i faktory určující přičitatelnost jediného a trvajících protiprávního jednání. V projednávaném případě byla Komise vzhledem k tomu, že se podnik Scania přímo účastnil všech relevantních aspektů kartelové dohody, oprávněna přičíst mu protiprávní jednání jako celek, aniž byla povinna prokázat splnění kritérií zájmu, vědomí a přijetí rizika.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499